

Αγαπώμε μου φίλε, Νίκο,

Μόλις έλαβα το γραμμά σου και ευχαριστήθηκα πολύ όταν το διάβασα. Είναι μια χαρά και πολύ χαρούμενη για το πως έχουμε τελειώσει το σχολείο για πάντα. Όπως αισθάνεται και λίγο φοβισμένη γιατί αρχίζει η δυσκολευτή με το πως θα βρεις δουλειά και να κάνεις αυτό που θέλεις για το μέλλον. Με ρώτησε αν έχω σκεφτεί τι θα κάνω μετά το σχολείο και η απάντησή μου είναι πως να έχω σκεφτεί και αποφάσισα να δουλέψω σε γραφείο, να κάνω μια φρανκερή δουλειά και να δουλέψω σκεπασί να γίνω στέλεχος της επιχείρησης της μητέρας μου αφού οι ηλεκτρονικοί υπολογιστές.

Η δουλειά μου είναι μια χαρά, όμως σταμάτησα να δουλέω για λίγο καιρό, για να τελειώσω τις απολυτήριες εξετάσεις μου πρώτα και μετά να ξαναρχίσω ώστε να νιώσω την δουλειά που θέλω για το μέλλον.

Ακόμα μαγειύω λεφτά, με βοηθάνε λίγο και οι γονείς μου για να πάω στην Γαλλία να δω τον Ζακ. Η αγιότητα είναι πως δεν ξέρω πως παίει, όπως όταν άκασα νέα του πριν 3 βδομάδες ήταν μια καρδιά και στέλνει χαιρετήματα. Δεν έχω ποτέ νέα του μόνο ότι διαβαίνει και αυτός για τις εξετάσεις του.

Φέτος η ομάδα μας έχασε!! Τι πάει βρε να χάσει! Πάικα σου καίω, τους ξεσάσαμε, αυτό ήταν το τελευταίο μου παιχνίδι γιατί όπως είπα διαβάζω για εξετάσεις, όπως άμα βρισκω λίγο ώρα, καίω και λίγο προπόνηση. Έχω μια φωτογραφία, με τους φίλους μου και μία με την ομάδα, ελπίζω να σ'αρέσουν.

Λοιπόν νέα τα νέα μου και ας μην ξεχαστείς και να δώσεις χαιρετήματα σε όλους ειδικά στους γονείς σου και αδέρφια.

Φιλιάκια,

Η φίλη σου Ζωή.